Roma Aprile 1897.

C

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

CARTA OBERTA

Amich
Riera Molines

En eix article que porta per titul carta oberta y que jo no si he sapiguit donar d'altre de millor puig ben be una carta es lo que te ereric en eix titol ahora estich convencut que seré lo qui fera lo paper mes pobre pro hoy no tots los temps son bons y si totas las cosas si'am de anar tem be

pera que puguí conservar aquella xispeau alegria que en mi fins es cari tradicional.

Motius que tu sapis ben be cu temen si no en una trista realitat cuan menys en un trist presentimen que ojala no compleixi. Pro com que tu ets un amich de aquells que non curen muy dir que hu ets de tot cort y que testimas á tos companys

no puch menos que
apuntar á las poderosas
veus de mos companys
las devil de la nova
que en faltanli la
corda alegra tornant
y bemora ja ven va
tot a paréix.

Cuan llegeixis
aixó ja haurás vist
la felicitació que et
fa la redacció la
part pintada es feta
den Ri de la Terra
y com hora de las
dell está molt rebé
en cuan a la poesia
es feta d'un sabater que
fa poesias en vers vuy
dir que deu ser un
Burru cuan din un-
as Burradas tan

Burralmen, Burras!
De l'anca nos
parlem mi van per
compromettre y estó
segur que a hora
d'ara ja se nos
enpanadit perque
de mirots mal
garbats ni vistos
pro com aquets
en caps de las ma-
neras. Quina dife-
rencia y va de un
Litografo á un
sabater.

Espero que al
llegir eixos ratllos
serás a Ballúdrera
a menjar lo tan
tradicional arros
yo mentrestant
mi estaré feut

Sabatas ó miran
de quina manera
pudré venir un
tiret de pantorrilla
mes á una reuqe-
reta daquestas que
ban una mica
hé perque es lo
que diu el ditxo
de lo perdido sa-
ca lo que puedas
Li estaria gradaria
á tu aixó pro noy
te las has d'esqui-
ná yo no mem
pu á Can Bal-
diró y tu si y
yo no soch
Policalco, vuy
dir y tampoc
faix Policalco
y Tu si per lo tam
si a casa teva a las
renyoras no mes los y
enseñyas las lletras
jo en cambi elsi
toco la pantorri-
lla que especial-
men a limeu eren
que ne d'allo més
hé.
Ru fin ja estich
apun de acabar
aqueixas curtas ratllas
que te las escrich
per escusa de que
no to aixi fet
en broma de
aquellas novas
pro noy prenme la
tona bolontat
estot lo que pot
fer actualment
per tu ton amich
J. Comellas Vinas

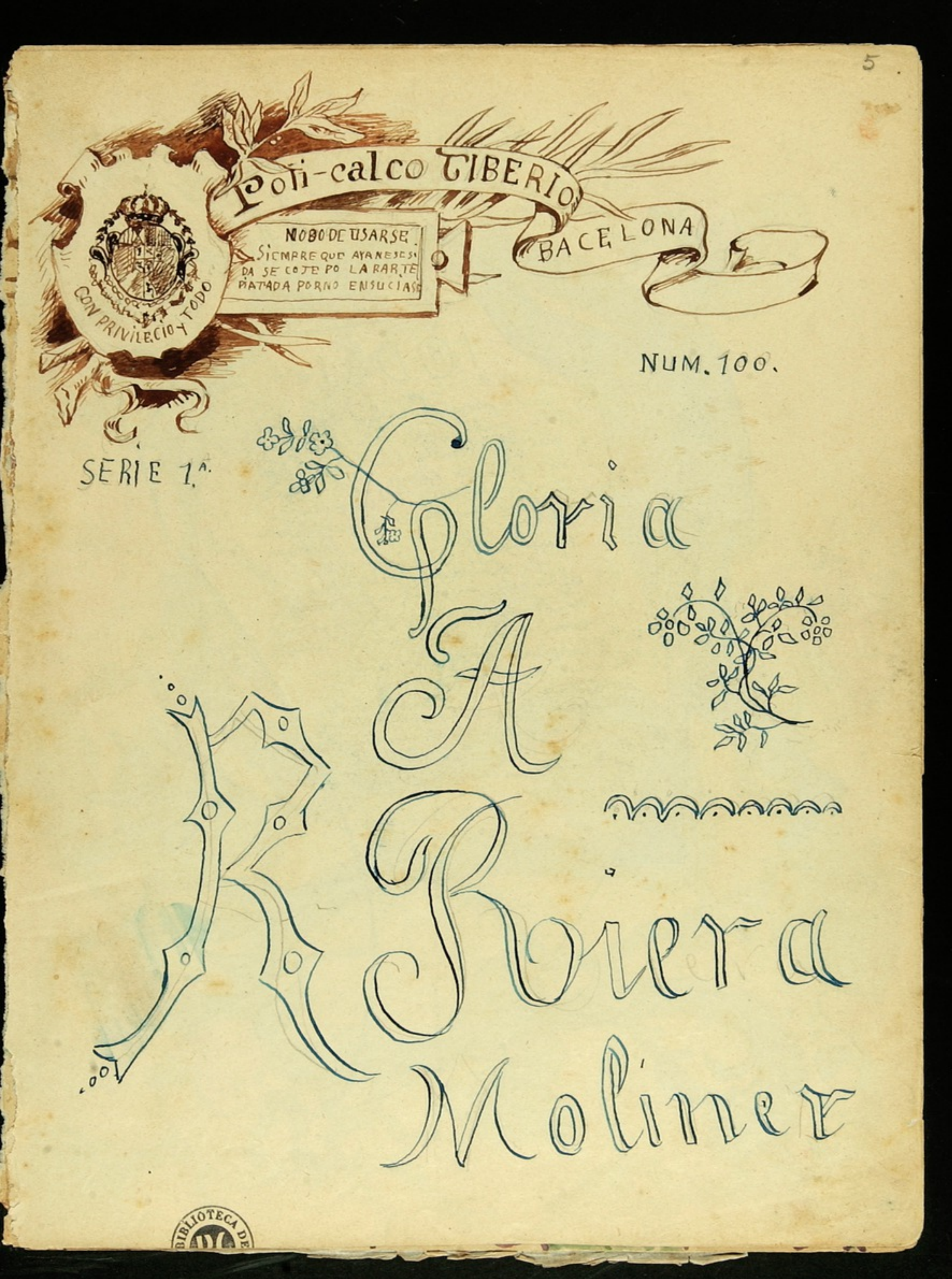

BIBLIOTECA DE

!ODAi
Jo prou voldria una lira
(de poeta no Italiana)
que respanlli be las cordas
m' inspires cosas ben cayas.
No voldria m' inspires
ni trons ni llams ni pedregades
ni que surtisin del infern
aquellas fieras aladas
ni dolcesas celestials
d' angels ab alas deuradas
ni tampoc amors tan grans
com el de n' Romeo y la garlada
Tampoc vui jo modernismes
de cola de blada y laca
ni embrutiments de la vida
alla aont los poetas es llansan
Lo que jo busco es mes gran
mes imponen mes de talla
voldria cantar la gloria
de en Riera
Tiberiana
R.R.

¡.....?

Ramonet

¡Digam per Deu!

¿N'ha agradat aquet "tiberió"?

Riera

¡Digam per Deu!

¿Nt proba fossa 'l sant teu?

Moliner.....

¡No contestas....?

Tesso per Deu

Que 'l el dupte

Mols cors están tristos y també 'l meu!.

Marian del Rupé

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

PLACULA

Estudi fisiologic y patolo-
gic, la seva influencia en les
utilisacions de tots organs y de-
pends emocionals sobre l'ama-
ni d'en Lluis.

Recordarem sempre ese nen pobre en le
seu cuart tan colorat mal estar y probably
com les fues motiva aquet llur malaly y les factes
tan estranyes. Leo seu nom (per supuesto diferent del
de llinatge dels grecs, pero que fuel seu è utilisat) lo se-
cret les mans y cuirals, ja estat formada per la
no tan la estigma pesada, delicay en la pelle
sensible tendra. El cuerpo de prova
En les tempes de tore negre y pelle
blanca, les mans de dos gitanos les pelles de color
obscure como la de les mans de dos negres
estavan tant gel en llurs lit de hierro al
ser de tempera pequeña fins fogs a la seva

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

POLI CALCUL

Estudi psicologich y patologich; la seva influencia en las civilisacions; lo seu origen y algunas consideracions sobre l'anunci d'un diari.

Descubrimos devan d'un invent tan colosal com lo que motiva aquestas ratllas. Lo seu nom se deriva del grech; pòl que vol dir molt y calcul, ja pò dir la mateixa paraula, cosa calculada.

En los temps prehistorichs, ja 's coneixia aquesta calco-mania domestica, sinó que en lloc de ser de blanquissim paper era una pedra en la mal estaban grabadas las inicials y 'ls fictons (per supuesto diferents dels que ara 's estilsin) la cavitat formada per los dibuixos en la pedra 's omplia de grana de toro verge y quitrá y 's aplicaba la roba á sobre ben empapada ab hidromel deixantla lugo á la sere-

na per espay de dos llunas ó sigan vint y set dias del d'aquell temps.

La mitologia fa menció també d'aquest sistema de posar inicials sin saber de dibujo, sinó que en lloch d'hidromel s'usaba nectar y la grana de toro era substituïda per pomada de Venus cosa que allavors estaba mal en logar.

Los aciris y pertas solian ser mal mudados en tocan á la roba interior. Lo portar la remarreta sense inicials era considerat com una deshonra ó pocs menos. Al efecte de que las senyoras no tinguessin de recorrer al dibujar, que en aquella epoca eran uns pillets de matre solas, se valian de una planxa de coure untada de mas de mitó bullidas y aplicanthi la pena que volia marcarse sortian uns perfils gotichs que ja ja.

Cuan los moros van venir á Espanya van importar un altre sistema de litografia al alcance de las senyoras de bé; consistia en una especie de trompeta que's homplia de una pasta especial; per la embocadura ben aprop dels llabis se pronunciaba un nom ó

una lletra y per l'altre aplicantho llanjeament sobre la tela que's vol marcar sortia lo nom ab esmals de varios colors.

Cuan las vuratas, com que la gent no pensaba mes que en matar moros aguentos procedimentsse varen perdrer y per espay d'algunsingles se va anar ab la roba sense marcar. Unicament los mes richs ó'ls nobles portaban en los botons dels calsotets l'escut grabat per l'estil que usan en las libreas los coltreros d'ara.

A mitjans del siglle dinou un anunci comebit en aquestos ó parecuts termes va aparejer en varios diaris. "¡¡ Señoras!! sin saber de dibujó podeis marcar en cosa vuestra ropa y la de vuestros hijos por medio del poli-calico Riera

Cothom vá pensar ¿si sera allo mateix que en los temps prehistorichs se deyan poli-calcul? Si, senyors, era lo mateix pero fet ab mes calcul puig en llock de pedra barta un simple paper, la grana per untar carros, lo quitrá p'els tisichs y en cuan el hidro-mel val mes neurel puig barta humitejar llanjeament la roba ab aigua de Dos Riens ó de Monada.

Pep

Cançons ilustradas.

San Ramon no nat
fill de Vilafranca

confesor de Reys
de Reys y de Papas

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

al Fundador de
El Ciberio
Sonet
(que no sona)

No me espanta a mi el cel de foc
quan sos mantos estripan los llams
ni me espantan tampoc a mi els clams
de els diables safrin a son loc
No me espanta tampoc la miseria
que per l'art tots abem de sofrir
ni tampoc que es figuri a mon imaginí
una nena, y de casa tinga duria
Sols mi mon y pesar que Deu ha sapi
sols me espanta y em fa perdre el senderi
y aixo sols em fa mal de cap.
Es que sen l'ultim Fa tot Ciberi
no fas cas que el trobis malt rujap
y no en feris cap mes
El Ciberi

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

L'IDEAL DEN. RIERA

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

ERLANYA

MARIAN DEL TURI

L' ULTIMA VOTA

Nº 58

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001582313